

Након огромног притиска јавности и одобрења Вишег јавног ужилаштва, Министарство одбране је коначно објавило извештаје војних комисија о ванредном догађају – паду хеликоптера Ми-17 са смртним последицама. Извештаји су стручно урађени у складу са упутствима, целовити, детаљни у опису, али на кључним питањима недоречени, односно, у финалним закључцима се уочавају одређене контрадикторности, па чак и замена теза у делу који се односи на тзв. „основне узроке“ и „другостепене узроке“ који су довели до трагедије.

И тако имамо чудну ситуацију и својеврсну контроверзу у извештајима – испада да је примарно крива посада што није успела да приземљи хеликоптер у немогућим метеоролошким и свим другим условима због којих није ни смела да полети, што је основни узрок да слетање буде трагично, а тек након тога су одговорни они који су је свесно гурнули у такву вратоломију, притом кршећи законе, прописе и регулисане процедуре, и особито мењајући маршруту лета у делу који се односио на место приземљења. И то, по свему судећи, из маркетиншких разлога.

И ето простора за новинарске и спинове чувених војних аналитичара, коментатора и самозваних стручњака, који су још колико јуче поподне, након ексклузивног увида у садржаје извештаја пре него су исти били доступни јавности, одмах стављени у медијски погон партијске и остале врхушке на власти, са очигледним задатком да ваде кестење из ватре и пеглају евидентне и врло озбиљне брљотине. И притом су, дефинитивно, ухваћени у лажима и циљаном извртању чињеница.

Као што смо и предвидели у претходним текстовима, тешко је било очекивати да ће ови истражно комисијски нивои имати смелости да до краја прозову и означе онога ко је директно и вишеструко одговоран за ову страховиту несрећу, а то је министар одбране, Братислав Гашић, као први човек система, којем су чланови комисије индиректно потчињени.

Пише: Горан Јевтовић
субота, 04 април 2015 11:58

Министар је одговоран зато што је недвосмислено игнорисао струку и обавезне, тзв. „стандардне оперативне процедуре“, затим, што је заобишао начелника Генералштаба коме је једино могао да наложи евентуално ангажовање летелице и то без било каквих притисака, и зато што је нелегално преузео, практично, извршну команду, за шта није имао овлашћење, и акцију извео са трећим нивоом у ланцу хијерархије – командантом 204. ваздухопловне бригаде, бригадним генералом Бандићем.

Поред недвосмислене субјективне одговорности министра, ту је и његова објективна одговорност као првог човека одбране, зато што су у извештајима једне и друге комисије врло прецизно констатовани тежи пропусти у функционисању војне организације, али је не мања и не значајна морална одговорност због погибије седморо недужних људи.

Јер, како тумачити следеће наводе из извештаја комисије Команде РВ и ПВО из тачке 5. на страни 2., параграф други, који је потписало 14 војних експерата: „Генерал Бандић позива министра одбране у 19:56 часова и саопштава му да постоје технички услови за извршење задатка и упознаје га да на овај начин није испоштована стандардна оперативна процедура (СОП) за употребу снага ТиС за задатке треће мисије. Министар одбране на то одговора да је ургентно и да се крене на задатак“?

Једини прави одговор је да је овакав поступак класична самовоља и флагрантна злоупотреба службеног положаја, односно високе државне функције.

Војни извештаји о хеликоптерској трагедији - чија је одговорност примарна

Пише: Горан Јевтовић
субота, 04 април 2015 11:58

